

του) Γκοδέμ!...μὰ μ' ἐπῆραν λοιπὸν διὰ ἰδικὸν τοὺς ὑπουργὸν οἱ Ἕλληνας; Ἄγαλμα εἰς ἐμέ, ἐνῶ δὲν ἔκαμαν ἀκόμη εἰς τὸν Λομβάρδον εἰς τὸν Μπούμπου λην, εἰς τὸν Σωτηρόπουλον καὶ τὸσους ἄλλους!...

ΓΡΑΜ. Ἐστειλαν μάλιστα ἄνθρωπον ἐπίτηδες, διὰ νὰ σᾶς πάρῃ τὸ μέτρον.

ΓΛΑΔ. Καὶ ἐγὼ θὰ στείλω ἄλλον ἄνθρωπον νὰ πάρῃ τὸ μέτρον τῆς κεφαλῆς τοῦ κ. Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν θὰ ἦνε πολὺ περίεργος διὰ τὴν κρακοσκοπίαν.

Ἐξακολουθοῦν τὴν ἐργασίαν των. Εἰσέρχεται πάλιν ὁ ὑπὸν ὑπὸν τῆς με νέον τηλεγράφημα, ὅπερ ἀποσφραγίζει ὁ Γραμματεὺς.

ΓΡΑΜ. Οἱ χριστιανοὶ βουλευταὶ Κρήτης σᾶς συγχαίρου καὶ ζητοῦν νὰ προσαρτηθῇ ἡ Κρήτη εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΓΛΑΔ. Προσάρτησε πρῶτον αὐτὸ τὸ κομβίον εἰς τὴν στολὴν. Ὁ ὑπὸν ὑπὸν τῆς φέρει νέον τηλεγράφημα. Ὁ Γραμματεὺς ἀναγινώσκει αὐτό.

ΓΡΑΜ. Ἄρχετε Μῶσαι, Αἶδα.

ΓΛΑΔ. (Ἐξανιστάμενος) Τί Αἶδα καὶ Τραδιάτα!...ἐπαλάδωσες;

ΓΡΑΜ. Εἶνε τηλεγράφημα ἔμμετρον.

ΓΛΑΔ. Πόθεν, ἀπὸ τὴν Τήνον;

ΓΡΑΜ. Ὅχι, ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος.

ΓΛΑΔ. Οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ἑλλάδος γράφουν στίχους! Δι' ὄνομα Θεοῦ! γράψε γρήγορα εἰς τὸν Δούφφερν νὰ μὴ πλησιάσῃ τὸν κ. Κουντουριώτην μὴ τύχη καὶ κολλησῇ! Μὰ τί ἡμέρα σήμερον!... καὶ ἡ ἐργασία μας ἐν τοσοῦτῳ δὲν τροχωρεῖ· εἶνε ἡ πρώτη φορά ἐπὶ ζωῆς μου ποῦ μου ἔρχεται ἡ ὄρεξις νὰ καταρασθῶ τὸν Μόρς, ὅστις ἐφευρε τὸν τηλεγράφων.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης μέχρι τέλους ὁ ὑπὸν ὑπὸν τῆς ἀδιακόπως ἀνοίγει τὴν θύραν καὶ φέρει τηλεγραφήματα. Ὁ Γραμματεὺς ἀλληλοδιαδόχως ἀναγινώσκει τὰ ἐξῆς.

Τηλεγράφημα συγχαρητήριον τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ Συλλόγου—Ὁμοιον τῆς συντεχνίας τῶν Νεκροθαπτῶν Ἀθηνῶν.—Ὁμοιον τῶν Συμβολαιογράφων Ἀμοργοῦ.—Ὁμοιον τῶν ἐν Δαμασκῷ Ἑλλήνων.—Ὁμοιον τῶν μαθητῶν τῆς β' τάξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου Βυτρινίτης.—Ὁμοιον τῶν ὀδοκαθαριστῶν Δομοκοῦ.—Ἐτερον τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Γουδι νοσοκομείου τῶν εὐλογιῶντων.

ΓΛΑΔ. (Ἀφρίζων ἐκ τοῦ θυμοῦ) Φθάνει, φθάνει! Οἱ Ἕλληνας μ' ἐτρέλλαναν... ἰδοῦ! ἀντὶ στολῆς, κατεσκευάσα ζουρλομανδύαν! Θὰ τὸν στείλω δῶρον εἰς τὸν βασιλέα Γεώργιον ἂν ἐμπορέσῃ νὰ τὸν φορέσῃ εἰς τὸ Κράτος του, θὰ πράξῃ θεάρεστον ἔργον. Δὲν ἀντέχω πλέον εἰς τοιοῦτον θεατρισμὸν (πίπτει λιπόθυμος).

Σπεύδουνοὶ οἰκετοὶ καὶ ὑπὸν ὑπὸν τῆς βοήθειᾳ τῶν ἰατρῶν συνέρχεται καὶ βλέπων μεταξὺ τῶν περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν Ἐφημέριόν του, τὸν κράζει κατὰ μέρος.

ΓΛΑΔ. (πρὸς τὸν Ἐφημέριον) Αἰδεσιμώτατε, νὰ συντάξῃτε νέαν εὐχὴν δι' ἐμέ.

ΕΦΗΜ. Μυλόρδ!...

ΓΛΑΔ. Ἐχω μεγάλην ἀνάγκην.

ΕΦΗΜ. Σᾶς ἀπειλεῖ ἴσως κίνδυνός τις.

ΓΛΑΔ. Καὶ πολὺ μέγας.

ΕΦΗΜ. Τότε ὑπὲρ τίνος νὰ δεηθῶ;

ΓΛΑΔ. Νὰ μὲ σώσῃ ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν ἀγάπην τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων.

(Καταπίπτει ἡ αὐλαία).

ΔΟΝ ΚΛΕΩΠΑΣ.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Ὁ διάσημος λωποδύτης Λεοναρδί, ὅστις περιῆλθεν ὄλον τὸν κόσμον καὶ ἐξήσκησε μετ' ἐπιτυχίας τὸ λωποδυτικὸν τοῦ ἐπάγγελμα εἰς πάσας τὰς χώρας τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου, μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐπαθεν. Τὸ γεγονός τοῦτο εἶνε ἀξιοσημείωτον, διότι ἀποδεικνύει ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ λωποδυτισμοῦ προὔδυσεν τόσον εἰς τὴν χώραν μας, ὥστε νὰ μὴ φοβῆται τὸν συναγωνισμὸν τῶν ξένων.

* *

Καὶ τοῦτο εἶνε προσέτι ἀξιοπεριέργον ὅτι ὁ Λεοναρδί αὐτὸς ἔτρεχεν πάντοτε κίνδυνον ἀπὸ τοὺς σκοποῦς. Καὶ διέφυγε μὲν τὸν σκοπὸν ἐν Περουβίᾳ, ἀλλὰ δὲν διέφυγε καὶ τὸν Ἑλληνα. Ὅστε δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εὗρεν ἐπὶ τέλους τὸν σκοπὸν του.

* *

Τὸ νέον σύστημα τῶν βουλευτῶν, ὅπερ ἐγκαίνισαν ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν εἶνε ν' ἀποχωροῦν ἄθροισι ἀπὸ τῆς αἰθούσης διὰ νὰ ματαιώσωσι τὴν συνεδρίασιν. Αἱ ἀποχωρήσεις αὗται πρέπει νὰ μείνου εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς βουλῆς, ἥτις μίαν ἡμέραν θ' ἀποκληθῇ ἡ βουλή τῶν ἀποχωρημάτων.

* *

Ὁ σίρ Στάφφορδ Νόρθκωτ, ὁ πρῶν ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀγγλίας δὲν ἔρχεται τυχαίως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔρχεται νὰ σπουδάσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ νέον οἰκονομικὸν θαῦμα, τὸν περιλάλητον προὔπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου Τρικουπῆ καὶ Καλλιγᾶ, ὅστις μολοντί ἔχει τόσον ὄγκον, στηρίζεται ἐπάνω εἰς φυλλάδια σιγαροχάρτου καὶ εἰς βαρέλια βεβαιότητος.

